

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10800/2023
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ са седиштем у Сурдулици, кога заступа Општинско правобранилаштво Општине Сурдулица, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2163/22 од 11.10.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 2163/22 од 11.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 2163/22 од 11.10.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Гж 2163/22 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог тужиоца од 11.01.2021. године за понављање поступка у предмету Вишег суда у Врању Гж 1062/19. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова насталих поводом предлога за понављање поступка.

Против овог решења другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер је реч о примени процесних одредби Закона о парничном поступку приликом одлучивања о предлогу за понављање поступка, а не о примени материјалног права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 5. истог члана прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају тужилац побија решење другостепеног суда којим је одбијен његов предлог за понављање другостепеног поступка. Полазећи од цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП, ревизија није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно окончан, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па се дозвољеност те ревизије цени према одредби члана 420. став 5. ЗПП по којој којој ревизија у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**